

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο Πρόδρομος αρνήθηκε την αυτοεπιβεβαίωση του και υποτάχτηκε πλήρως στο θείο Θέλημα»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Αναστάσιμος Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του [Μητροπολίτη Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών τελέσθηκε απόψε στην Ιερά Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου Δαμάστας, επί τη εορτή της Συνάξεως του Τιμίου Προδρόμου και επ' ευκαιρία των ονομαστηρίων της Αγίας Καθηγουμένης της Μονής, Γερόντισσας Ιωάννας.

Στο Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν ο Διευθυντής του Ωδείου «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ και ο Καθηγητής του Ωδείου και Πρωτοψάλτης κ. Σεραφείμ Κυρίτσης.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών αναφερόμενος στο πρόσωπο του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου χαρακτηριστικά επεσήμανε:

«Στο πρόσωπο του Τιμίου Προδρόμου βλέπουμε την ανθρώπινη συνέργεια στα μεγάλα Μυστήρια του Θεού. Αποκαλύπτει για μία ακόμη φορά και αυτή είναι μορφή Θεοφανίας, Επιφανείας, Φανέρωσης του Θεού, ότι ο Θεός δεν ενεργεί μέσα στον κόσμο δυναστικά, δεν ενεργεί βίαια. Ακόμα και η ευεργεσία Του προς εμάς είναι μία πράξη ελευθερίας, είναι μία πράξη ελεύθερης αγάπης που προϋποθέτει τη συμμετοχή τη δική μας. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας εξαίρει τα πρόσωπα, αυτά τα οποία αξιώθηκαν σε μεγάλο σε μέγιστο βαθμό συμμετοχής με πρώτο φυσικά το πρόσωπο της Παναγίας μας, το οποίο υπήρξε το κατεξοχήν πρόσωπο που έγινε σκεύος εκλογής, για να σαρκωθεί ο ίδιος ο Υιός και Λόγος του Θεού μέσα στα άχραντα σπλάχνα της. Δεν ενεργεί λοιπόν χωρίς ελευθερία ο Θεός μέσα στη ζωή μας. Μας βλέπει να χανόμαστε, μας βλέπει να απομακρυνόμαστε, μας βλέπει να παίρνουμε τον δρόμο του ασώτου υιού και υπομονετικά προσμένει στη δική μας αποδοχή της δικής Του αγάπης, της δικής Του πρόσκλησης, της δικής Του κενωτικής καθόδου στη ζωή μας. Γι' αυτό και έκφραση αυτής της κενώσεως είναι ακριβώς το ότι δέχεται να λάβει βάπτισμα από τον Ιωάννη, από τον άνθρωπο, αυτός ο οποίος είναι ο Δημιουργός του κόσμου, αυτός ο οποίος ούτε περιτομή χρειαζόταν, ούτε βάπτισμα χρειαζόταν και αυτός, ο οποίος θα μπορούσε και με άπειρους άλλους τρόπους να έρθει μέσα στην ιστορία του κόσμου, αυτός ο οποίος προϋπάρχει της ιστορίας του κόσμου, ο οποίος είναι προ καταβολής κόσμου, αυτός

ο οποίος ως άσαρκος προϋπάρχει της ιστορίας και σαρκώνεται και έρχεται μέσα στην ιστορία ακριβώς για να ενεργοποιήσει την δική μας αποδοχή, τη δική μας αγάπη στο κάλεσμά Του για αυτό και μακαρίζουμε στο Απολυτίκιο τον Τίμιο Πρόδρομο ότι και «εν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τον κηρυττόμενον».

Αξιώθηκε ο Πρόδρομος όχι μόνο να προετοιμάσει την οδόν Κυρίου, όχι μόνο να κηρύξει τη μετάνοια και το βάπτισμα του ύδατος και της μετανοίας, αλλά με τον ερχομό του Χριστού μέσα στον Ιορδάνη πλέον εκτός από το βάπτισμα του ύδατος, εκτός από το βάπτισμα της μετανοίας, έχουμε και το βάπτισμα του Πνεύματος, το όποιο Πνεύμα φανερώθηκε «εν είδει περιστεράς» ώστε να φανερωθεί «η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις» κατά τη βάπτισμα του Κυρίου. Ο ίδιος ο Θεός Πατέρας φανερώνεται και αποκαλύπτει ποιος είναι ο Υιός, τι είναι ο Χριστός: «ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός εν ώ ευδόκησα».

Και έρχεται με το βάπτισμα να φανερώσει σε όλους εμάς την προοπτική του δικού μας βαπτίσματος, πλέον εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, το οποίο είναι βάπτισμα μετανοίας, το οποίο είναι βάπτισμα πνεύματος και βάπτισμα ζωής αιωνίου για αυτό και με το Άγιο Χρίσμα λαμβάνουμε τη σφραγίδα της δωρεάς Πνεύματος Αγίου και όπως γνωρίζουμε πολύ καλά φεύγει το «κεκρυμμένον πονηρόν εμφωλεύον εν τη καρδιά πνεύμα» κατά το Μυστήριο του βαπτίσματος μας, «εξέλασον από αυτού παν πονηρόν και ακάθαρτον πνεύμα κεκρυμμένον και εμφωλεύον αυτού την καρδιά» και με τη σύνταξή μας με το Χριστό, με τη μετοχή μας στο Άγιο Βάπτισμα λαμβάνουμε μέσα στην καρδιά μας

την χάρη του Αγίου Πνεύματος και αυτό είναι το συστατικό στοιχείο, είναι το πνευματικό μας DNA.

Όλα αυτά τα διακονεί ο Τίμιος Πρόδρομος και τα διακονεί, γιατί αγάπησε πραγματικά και ολοκληρωτικά το Θεό, περίμενε τον Μεσσία και την αγάπη του αυτή, τη χαρά του αυτή την εξέφρασε ήδη ως βρέφος «εσκίρτησε το βρέφος εν αγαλλιάσει εν τη κοιλία αυτής και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, η μητέρα του και ανεφώνησε φωνή μεγάλη, και είπεν: Ευλογημένη συ εν γυναιξί, και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου». Πότε συνέβη αυτό; Όταν έτρεξε μετά σπουδής η εγκυμονούσα Παναγία μας να συναντήσει την Ελισάβετ να την ασπαστεί. Εξέφρασε αυτή τη χαρά για τον Μεσσία μέσα από τα σπλάχνα της μάνας του ο Τίμιος Πρόδρομος και ακριβώς έζησε με αυτήν τη χαρά και με αυτή τη λαχτάρα.

Μπορεί να φαινόταν στα μάτια των ανθρώπων άγριος, απόκοσμος, τρώγοντας μέλι και ακρίδες και φορώντας τρίχινα ρούχα αλλά ζούσε με τον πόθο και με τη χαρά του ερχομού του Μεσσία και για αυτό το κήρυγμα του της μετανοίας δεν ήταν μία μετάνοια νομική, δεν ήταν μία πρόταση σε μια ηθική βελτίωση, ένα κάλεσμα σε μία ηθική βελτίωση, στο να επανέλθουν απλώς τα χρηστά ήθη μέσα στους ανθρώπους αλλά ήταν ένας συναγερμός ώστε οι άνθρωποι να ετοιμαστούν να δεχτούν το Μεσσία και να μη βρεθούν στην τραγική θέση των σταυρωτών, αυτών, που δεν είδαν το Μεσσία και τον οδήγησαν στον σταυρό, αυτών που δεν είδαν το Μεσσία και τον οδήγησαν στη συκοφαντία, αυτών που ακόμα και στο όνομα του

νόμου και του Θεού και των Προφητών εξεδίωξαν, ελιθοβόλησαν, συκοφάντησαν το Μεσσία Χριστό, αυτών που τον είδαν να θαυματοουργεί και προτίμησαν να λατρεύουν το Σάββατο και όχι τον «ποιήσαντα το Σάββατο» που είναι ο Χριστός.

Το μήνυμα και το ερώτημα της εορτής του Τιμίου Προδρόμου είναι το εξής: Θέλεις άνθρωπε, θέλεις παιδί μου, μας λέει ο Χριστός, θέλεις αδελφέ μου, θέλεις να συνεργαστείς; Θέλεις και εσύ να ποιείς ευθείας τας τρίβους, θέλεις και εσύ να δημιουργήσεις δρόμο για τη σωτηρία; Αυτό σε ρωτώ, για αυτό σου ζητώ να απαντήσεις και αυτό είναι το οποίο αξιολογεί και κρίνει την πνευματικότητά μας, την αλήθεια της καρδιάς μας και το πόσο πραγματικά θέλουμε το Χριστό στη ζωή μας ή θέλουμε το Χριστό απλώς ως ένα εργαλείο επιβεβαίωσής μας.

Ο Πρόδρομος αρνήθηκε την αυτοεπιβεβαίωση του, και υποτάχτηκε πλήρως στο θείο Θέλημα, αρνήθηκε την αυτοδικαίωση του, προτίμησε να αρνηθεί τον εαυτό του προκειμένου να δεχθεί και να προσφέρει κατάφαση, θετική κατάφαση στην αγάπη και στο σχέδιο του Θεού.

Εύχομαι ολοκάρδια και ολόψυχα να κάνουμε την επιλογή του Προδρόμου ο καθένας στο μέτρο των δικών του δυνατοτήτων, του δικού του χαρίσματος και της δικής του αποστολής. Ο Θεός δεν πρόκειται ποτέ να μας ζητήσει κάτι παραπάνω από αυτό που μπορούμε να δώσουμε, να μην το ξεχάσουμε ποτέ αυτό. Θα μας ζητήσει αυτό που μπορούμε για αυτό το ερώτημα δεν είναι αν μπορούμε. Το ερώτημα μονάχα είναι ένα και μοναδικό: Αν θέλουμε. Αν πραγματικά θέλουμε. Αυτό μας ρωτά ο Χριστός σήμερα και αυτό καλούμεθα να απαντήσουμε».

Αναφερόμενος στην άγουσα τα ονομαστήριά της Οσιολογιωτάτη Καθηγουμένη της Μονής Γερόντισσα Ιωάννα ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Χαιρόμεθα Οσιολογιωτάτη Γερόντισσα μας, χαιρόμεθα όχι απλώς επειδή εορτάζετε και φέρετε το όνομα του Τιμίου Προδρόμου, το ευλογημένο όνομα Ιωάννα, που σημαίνει δώρο Θεού, αλλά γιατί κάνατε την επιλογή και εσείς του Προδρομου. Όταν σας κάλεσε ο Κύριος δεν είπατε προτιμώ την καριέρα μου, προτιμώ τις ομορφιές του Ηνωμένου Βασιλείου, προτιμώ τις χαρές και τις δόξες της ιατρικής επιστήμης ή οποιασδήποτε άλλης επιλογής, αλλά είπατε ένα μεγάλο Ναι! και είπατε Ναι! Θεέ μου, Ναι του Θεού συνεργούντος τίμιε Πάτερ, θα πω το ναι και θα προσφέρω όχι την αγιότητα, αλλά την αμαρτωλότητά μου, για τη δική Σου την αγάπη, γιατί με τιμάς με την αγάπη Σου, γιατί είναι τιμή να μας αγαπάει ο Θεός, μας περιποιεί τεράστια τιμή το ότι μας θέλει συνεργούς στο έργο Του και για αυτό ο καθένας από το δικό του μετερίζι, είτε τον έγγαμο δρόμο ακολουθεί είτε το μοναχικό δρόμο είτε τον ιδιαίτερο δικό του δρόμο ακολουθεί, όποιο μονοπάτι και αν έχει πάρει για το «Θαβώρ», να θυμάται μονάχα ένα πράγμα: ότι καλείται θετικά, καλείται ενεργητικά να αποδεχτεί και να συμμετάσχει και να ακολουθήσει το θέλημα του Χριστού και να ανοίξει την καρδιά του στην πρόσκληση και στην αγάπη του Χριστού.

Αυτό σας ευχόμεθα να το συνεχίσετε με όση δύναμη σας δίνει ο Θεός, σας ευγνωμονούμε για αυτή την επιλογή και παρακαλούμε να εύχεσαι και για όλους εμάς να κάνουμε και εμείς τις σωστές επιλογές στη ζωή μας. Καθημερινά βρισκόμαστε ενώπιον διλημμάτων, ενώπιον ερωτημάτων. Κάθε μέρα της ζωής μας είναι βάδισμα, οδήγηση σε ένα σταυροδρόμι και καλούμεθα να πάρουμε το σωστό

δρόμο, τη σωστή επιλογή».

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ευλόγησε την αγιοβασιλόπιτα της Μονής στο μεγάλο Αρχονταρίκι της Μονής, ευχόμενος ευλογημένη και φωτισμένη η νέα χρονιά στην Ιερά Αδελφότητα της Μονής παρουσία πλήθους κόσμου από κοντά και μακριά.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου